

РЕШЕНИЕ

№ 834

гр. София, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 19.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **4829** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на глава X от АПК, във вр. с чл.118, ал.1 от КСО.

Образувано е по жалба на К. С. Р., с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Разпореждане №024125/15/24.02.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ-С. град, което е потвърдено с Решение №2153-21-97 от 19.04.2023 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради противоречие с материалния закон. Аргументира, че през втория семестър на учебната 2021/2022 г. е бил студент в Техническия университет(ТУ) – [населено място] и е учил там до м.юни 2022 г. Иска се отмяна на решението и потвърденото с него разпореждане.

В проведените съдебни заседания жалбоподателят се представлява лично. Поддържа жалбата и моли за отмяна на административния акт. Претендира сторените разноси.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ - С., чрез процесуалния си представител юрк.В., оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 30.09.2009 г. К. С. Р., чрез законния му представител С. С. Р., е поискал да му бъде отпусната наследствена пенсия от починалата му майка К. П. В..

След преценка на събраните доказателства, с Разпореждане № [ЕГН]/09.10.2009 г., издадено от ръководителя на ПО при ТП на НОИ С.-град, е отпусната наследствена пенсия на жалбоподателя за инвалидност поради общо заболяване на наследодателката му и е постановено изплащането ѝ да се извърши съгласно чл.81, ал.1 от КСО.

С разпореждане №024125/57/30.07.2021 г. наследствената пенсия е била прекратена, считано от 05.06.2021 г., предвид дипломирането на Р. с протокол №16/04.06.2021 г. от МГ“П. Х.“-гр.С..

На 08.11.2021 г. К. Р. е подал заявление с вх.№2107-21-1748 за възстановяване на наследствена пенсия, като е представил уверение изх.№297/03.11.2021 г. от ТУ – [населено място] за записан първи курс, зимен семестър, на учебната 2021/2022 г.

Длъжностното лице по пенсионно осигуряване възстановява исканата пенсия с Разпореждане №[ЕГН] от 10.11.2021г ., считано от 27.09.2021 г.

Пенсията е изплатена до 25.06.2022 г. включително, съгласно уверение от 28.02.2022 г., че Р. е записал летен семестър на първи курс през учебната 2021/2022 г., като продължителността му е от 07.02.2022 г. до 21.05.2022 г., изпитна сесия от 25.05.2022 г. до 18.06.2022 г. и поправителна сесия от 20.06.2022 г. до 25.06.2022 г.

На 24.11.2022 г. К. Р. представя в ТП на НОИ - С. град уверение изх.№ 399/17.11.2022 г. от ТУ - [населено място], с което се удостоверява обстоятелството, че е прекъснал обучението си поради незаверен летен семестър на учебната 2021/2022 г. След служебно уточняване статута на учащ с писмо изх.№3006-21-4814# 1 от 30.11.2022 г., на 17.01.2023 г. в ТП на НОИ-С. град е постъпило писмо от ТУ - [населено място], с което е уточнено, че К. С. Р. не е заверил летен семестър на учебната 2021/2022 г. с начало 07.02.2022 г.

В тази връзка е постановено Разпореждане № 024125/15/ от 24.02.2023 г. на Длъжностно лице по „ПО“, с което наследствената пенсия за инвалидност поради общо заболяване на К. С. Р. е прекратена на основание чл. 96, ал. 1, т. 4, считано от 07.02.2022 г. и е постановено, че на основание чл.14 от НПОС, длъжностното лице по пенсионно осигуряване ще се произнесе допълнително относно надвзетата сума.

Разпореждането е оспорено по реда на чл.117, ал.1 от КСО с основния аргумент, че пенсията е неправилно прекратена от 07.02.2022 г., вместо от 08.06.2022 г. - датата на заповедта за прекъсване.

Производството пред директора на ТП на НОИ – С. град е приключило с процесното Решение №2153-21-97 от 19.04.2023 г., с което жалбата на К. Р. е отхвърлена. Директорът на ТП-НОИ-С. град е приел за неоснователно възражението на жалбоподателят, че пенсията е неправилно прекратена.

В мотивите към решението е посочено, че законодателят изрично в чл.14, ал.1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС) вменява задължението на пенсионерите, техните наследници и законните им представители да съобщят на органите по пенсионно осигуряване в едномесечен срок от узнаването или настъпването на всяко обстоятелство, което води до спиране, прекратяване или изменение на пенсията. В обжалваното решение е направен извод, че в случая такова обстоятелство се явява прекъсването на обучението поради незаверен семестър, а неизпълнението на това задължение за уведомяване, по силата на чл.14, ал.2 от НПОС има правна последица връщането на неправилно получената сума с лихвата по чл.113 от КСО.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни

изводи:

Жалбата е допустима като подадена от лице, което има правен интерес и в законоустановения срок, като разгледана по същество се явява неоснователна.

Оспореното разпореждане е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроцесуалните правила, поради което не страда от пороци, обосноваващи отмяната му на тези основания.

По отношение на материалната законосъобразност на акта, съдът намира, че не се констатира противоречия с приложимия материален закон, по следните съображения:

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК, посочени са фактически и правни основания за издаването им. Същите са издадени при спазване на законоустановената форма.

Съгласно чл. 82, ал. 1 от КСО, децата имат право на наследствена пенсия до навършване на 18-годишна възраст, а след навършването ѝ, ако учат - за срока на обучението, но не по-късно от навършването на 26-годишна възраст, както и над тази възраст, ако учат и ако са се инвалидизирали до 18-, съответно до 26-годишна възраст. Децата, които се считат за учаци, се определят с наредбата по чл. 106.

Издадената от Министерския съвет в изпълнение на горната разпоредба Наредба за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ в чл. 34 дефинира понятието учач по смисъла на чл. 82, ал. 1 от КСО. В ал. 1, т. 1 на чл. 34 от НПОС е регламентирано, че деца, които учат след 18-годишна възраст по смисъла на чл. 82, ал. 1 от КСО, са ученици, които продължават образованието си след навършване на 18-годишна възраст в училищата, създадени по реда на отменения Закон за народната просвета (ДВ, бр. 79 от 2015г.) или по Закона за предучилищното и училищното образование, както и социални учебно-професионални заведения, създадени с Постановление № 63 на Министерския съвет от 1991г. за образуване на социални учебно-професионални заведения за квалификация и преквалификация на лица с намалена трудоспособност (обн., ДВ, бр. 32 от 1991г.; изм., бр. 68 от 1991г.), независимо от степента и формата на обучение; те установяват това обстоятелство в началото на всяка учебна година с документ от съответното учебно заведение.

Както подробно е описано във фактичката обстановка, видно от уверение с изх.№297/03.11.2021 г. от Технически университет– [населено място], К. С. Р. е записан за учебната 2021/2022 г. в зимен семестър на I курс редовно обучение, специалност „МБИС“, с продължителност на семестъра 27.09.2021 г. – 29.01.2022 г., зимна изпитна сесия 10.01.2022-29.01.2022 г. и поправителна сесия 21.01.2022 г. – 05.02.2022 г. Съгласно уверението от 01.03.2022 г., Р. е записал летен семестър на първи курс през учебната 2021/2022 г., като продължителността му е от 07.02.2022 г. до 21.05.2022 г., изпитна сесия от 25.05.2022 г. до 18.06.2022 г. и поправителна сесия от 20.06.2022 г. до 25.06.2022 г.

На 24.11.2022 г. К. С. Р. представя в ТП на НОИ - С. град уверение изх.№ 399/17.11.2022 г. от ТУ - [населено място], с което се удостоверява обстоятелството, че е прекъснал обучението си поради незаверен семестър на учебната 2021/2022 г. за което е издадена Заповед №59/08.06.2022 г.

Същото обстоятелство се потвърждава и от писмото на ТУ - [населено място] от на 17.01.2023 г., с което е уточнено, че К. С. Р. не е заверил летен семестър на учебната 2021/2022 г. с начало 07.02.2022 г.

По делото е представена и Заповед №59/08.06.2022 г. на Декана на ТУ-гр.С., Стопански факултет, съгласно която студентът е прекъснал обучението си поради незаверен летен семестър на учебната 2021/2022 г.

Съгласно чл.96, ал.4 от Правилника за дейността на Техническия университет – [населено място], Д. издава заповед за прекъсване на студентите с незаверен семестър в 10-дневен срок след приключване на семестъра.

Съгласно уверението от 01.03.2022 г., Р. е записал летен семестър на първи курс през учебната 2021/2022 г., като продължителността му е от 07.02.2022 г. до 21.05.2022 г., т. е. резонно е заповедта, с която е обявено прекъсването на обучението му да е от дата 08.06.2022 г., което обаче е дата на съставяне на заповедта, а не дата, от която би следвало да се счита прекратяване на семестъра. В Заповедта на Декана няма посочена друга конкретна дата, от която лицето губи студентския си статут.

По силата на чл. 34, ал. 4 от НПОС /действаща към момента на издаване на разпореждането / лицата, които са прекъснали обучението си поради незаверен семестър, получават пенсията си до началото на семестъра, ако няма друга дата, посочена в заповедта на декана. В тази връзка, в хипотезата на незаверен семестър, под която следва да се подведе конкретният случай, наследствената пенсия се прекратява от началото на семестъра, ако в заповедта на декана не е посочена друга изрична дата (в случая такава не е посочена).

С оглед нормата на чл. 34, ал. 4 от НПОС законодателят императивно е уредил датата на прекратяване на пенсията при прекъсване поради незаверен семестър и длъжностното лице, работейки в условията на обвързана компетентност, няма право на преценка, а е длъжен стриктно да приложи законовата норма. Съгласно посоченото, в т. 1 на Разпореждане № 024125/15/24.02.2023 г. пенсионният орган правилно е прекратил наследствената пенсия на жалбоподателя от 07.02.2022 г. – началото на незаверения летен семестър на К. С. Р..

Въз основа на изложеното, следва, че оспореният административен акт е издаден от компетентен едноличен административен орган, в законоустановената писмена форма. Изчерпателно изброените реквизити в чл. 59, ал. 2, т. 1-т. 8 АПК са налице, актът е достатъчно ясно мотивиран с посочване на фактическото и правното основание за неговото издаване, поради което не се установяват пороци от категорията на тези от чл. 146, т. 1-т. 5 АПК и същият е законосъобразен, а жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

На основание чл.143 и чл.144 от АПК , във връзка с чл.78 ал.8 от ГПК, във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

М. от горното, Административен съд -София град, III отделение, 57 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. С. Р., с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Разпореждане №024125/15/24.02.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ-С. град, което е потвърдено с Решение №2153-21-97 от 19.04.2023 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град.

ОСЪЖДА К. С. Р., с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ТП-НОИ С. град сумата от 100 /сто / лева за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: